

POUTNÍK

ROČNÍK V
ÚNOR 2001

SLOVO DUCHOVNÍHO SPRÁVCE

Právě před čtyřmi týdny jsme zakončili druhé tisíciletí. Poděkovali jsme Pánu Bohu za všechna přijatá dobrodíní v uplynulém roce 2000 i během svého dosavadního života. Při ohlédnutí za uplynulým rokem, jak jsem se již krátce zmínil v kostele, se naše farnost nemusí stydět. Za vydatné finanční pomoci vás všech farníků, se podařilo zdárně dokončit elektroinstalaci farního kostela v Dolní Čermné a pořídit nové osvětlení. Ve farním kostele byla dále zhotovena sanační omítka proti vlhkosti. V Petrovicích byly dokončeny místní varhany a na poutní slavnost byly také znovu požehnány. Ve Verměřovicích se podařilo udělat množství drobných, ale důležitých oprav (natěry dveří a prahů, nákup koberce, úprava zповědní místnosti...) Na Mariánské Hoře byla opravena sanktusová věžička, kterou ohnul silný náraz vichru.

Z pastoračních akcí je namístě vzpomenout duchovní obnovu na začátku dubna pod vedením P. Karla Pavlíčka z Pozořic, které jste se mnozí z vás účastnili, hojnou účast, vás věřících, o liturgii Svátého týdne, první svaté přijímání 28 dětí v naší farnosti a v neposlední řadě poutní slavnost na Mariánské Hoře, kterou jsme letos, díky nádhernému slunečnému počasí a obětavým pomocníkům, mohli uskutečnit venku v areálu křížové cesty před kostelem. Jsem přesvědčen, že se v Jubilejním roce podařilo v naší dolnočermenské farnosti důstojně oslavit všechny poutní slavnosti a posvěcení jednotlivých kostelů.

V minulém roce byla také ustanovena ekonomická rada jako pomocný orgán místnímu duchovnímu správci v ekonomických záležitostech. Rada se zatím sešla jen dvakrát, ale všichni její členové mají zájem svými schopnostmi přispívat pro dobro celé farnosti. Prohloubila se spolupráce s vedením Dětského domova v Dolní Čermné. Anička Motlová a Iveta Režná se pravidelně jednou za 14 dní v sobotu odpoledne věnují skupince dětí z domova, hrají si s nimi a povídají. Na podzim díky paní Marii Pecháčkové odstartovaly na faře tři kursy cizích jazyků: němčiny a angličtiny. Věřím, že se podaří alespoň některým z farníků poskočit v jazykových znalostech. V říjnu také zahájil své čtyřleté dálkové studium teologie pan Antonín Pecháček. Jeho studium svěřuji do Božích rukou. Pokud ho úspěšně dokončí, mohl by být ve farnosti prospěšný jako katecheta nebo i jako trvalý jáhen.

V uplynulém roce jsme ale také prožili

velkou bolest nad rozsáhlou krádeží, které se dopustili neznámí pachatelé v našem farním kostele a to v noci ze 22. na 23.8.2000. Velkou část sošek andlíků se podařilo Policii ČR najít, ale přesto došlo k nemalým ztrátám, a i nalezené sošky si budou žádat náročnou opravu.

V tomto novém roce, jak napsal ve svém pastýřském listě pan biskup Dominik, bychom měli v diecézi zakusit jakési zklidnění po velkém nárazu, který s sebou přinesly oslavy Jubilea 2000.

V naší farnosti ale mnoho klidu mít nebudeme. Hned na jaře se rozhodne a to za pomoci hlasování, vás farníků, zda budeme letos opravovat střechu na Mariánské Hoře a pro kterou variantu opravy se rozhodneme. Na toto téma bude ještě podrobný článek v Poutníku. Dá-li Pán, budeme letos prožívat spolu s naším drahým bohoslovcem Janem Kunertem velké události. Na konci června by měl Jenda přijmout v Hradci Králové jáhenské svěcení. 15. září by měl rovněž v královéhradecké katedrále vysvěcen na kněze a hned v neděli 16. září by venku před poutním kostelem na Mariánské Hoře slavil svoji první mši svatou. Primice Jendy by měla být důstojnou oslavou dobrotivého Pána, dobrým startem novokněze i povzbuzením celé farnosti. Přípravy primice a její průběh si vyžádají potřebnou organizaci. Doufám, že s vaší pomocí vše dobře zvládneme. Z ostatních připravovaných akcí připomínám duchovní obnovu naší farnosti v postní době, tradiční zářijovou pouť na Mariánské Hoře za účasti některého Otce biskupa a stoleté výročí (18.11.) od posvěcení kostela sv. Jana Křtitele ve Verměřovicích za účasti pana biskupa Dominika. Z dosavadních pastoračních aktivit bych se rád nadále věnoval farním setkáním. Ta by měla být jakýmsi centrem k získávání informací o farním životě i možnostmi nejrůznějších diskusí. Mimo farních setkání bych rád v tomto roce na faře začal s biblickými hodinami, o které jste někteří z vás projevívali velký zájem. Musím konstatovat, že velmi dobře funguje v neděli dopoledne na faře posezení mužů při tradiční „držkové“ polévce. Nebylo by proto vůbec marné, kdyby i ženy někdy během týdne daly dohromady posezení na faře, třeba při odpoledním čaji nebo kávě. Tyto společně prožité chvíle jsou podle mého názoru důležitým faktorem života celé farnosti.

Dalo by se ještě mnohé sdělit. Jsem přesvědčen, že již brzká budoucnost ukáže, jaké cíle jsme si vytkli, jak jsme se na ně připravili a jaké plody ve skutečnosti tyto akce přinesly.

se na ně připravili a jaké plody ve skutečnosti tyto akce přinesly.

Chci vám všem, drazí bratři a sestry, v této chvíli vyjádřit svoji vděčnost za veškerou vaši pomoc, kterou jste nezištně přispěli k dobru naší farnosti. Jsem si dobře vědom náročnosti dolnočermenské pastorace, proto se nespolehám na své síly a schopnosti. Jsou jednak malé, a potom mohou zůstat jen někde na povrchu. Všechno vkládám do Božích rukou a spoléhám na

vaši spolupráci. Budu rád, když přijdete za mnou s návrhem či podnětem, co ve farnosti a jejím životě zlepšit a zkvalitnit.

Bůh nám všem pomáhej, ochraňuj od Zlého a zachovej ve vzájemné lásce.

Váš Otec Pavel

DEKLARACE PRÁV POČATÉHO DÍTĚTE

Koncem minulého roku proběhlo, samozřejmě téměř všemi médii nepovšimnuto, první výročí vyhlášení **Deklarace práv počatého dítěte** v poslanecké sněmovně. Tehdy se slavnostního vyhlášení zúčastnili křesťanští poslanci a politikové, představitelé veřejného a kulturního života, přední církevní představitelé, lékařské kapacity a ti, kteří obhajují právo počatých na život. V listopadu roku 1999 inicioval tuto deklaraci poslanec za KDU-ČSL pan Jiří Karas, který je jediným příkladným křesťanským politikem. Zcela jasným a nekompromisním postojem odsuzuje umělý potrat vždy jako zabití. Tento jasný postoj je postrádán mnohdy v církevních kruzích. V deklaraci se jedná o to, aby veškerá naše legislativa o právech lidského jedince v prenatalním věku byla podřízena hlavnímu zákonu této země, totiž Ústavě ČR. V ní je jasně vyhlášeno, že „lidský život je hodný ochrany od jeho samého početí až po přirozenou smrt“. Je tedy jasné, že parlamentní legislativa o potratech nenarozených je s Ústavou v rozporu.

Že tato deklarace rozhýbala „stojaté vody“ ještě komunistického potratového zákona z r. 1986, chci doložit některými autentickými výroky jak souhlasnými, tak

i odmítavými, dokonce i urážlivými. Vyřkli je naše známé i nechvalně známé osobnosti našeho veřejného života.

★

Arcibiskup Karel Otčenášek:

„Spoluodpovědnost všech za všechny! Každý člověk, který má v úctě principy života, může samozřejmě bránit třeba i heroicky život od samého početí. Ale věřící křesťan, a tím spíše pro papežovy výmluvné apely otevřený katolík, by se měl zvlášť plamenně a nepřetržitě přičiňovat s tím nejširším záběrem o předcházení těch smutných skutků“ (míněno potratů).

★

Vladimír Špidla, místopředseda vlády:

Deklaraci označil za „etickou výzvu, o níž se nemůže opřít jakákoliv úprava současného právního řádu“.

★

Ministr zdravotnictví Bohumil Fišer a ombudsman Otakar Motejl:

Neváhali proti počatým dětem použít argumenty zločineckých mozků totalitních režimů. A pan ministr zdravotnictví, doktor medicíny, pronesl „objevnou“ větu, že „je nutné setrvat na klasickém stanovisku, že lidský zárodek v těle mateřském je součástí těla matčina“ (doslovná citace).

★

Jiří Karas, poslanec KDU-ČSL:

„Z jakého klasika pan doktor medicíny asi čerpal - z Josefa Stalina, Adolfa Hitlera nebo dokonce doktora Mengeleho? Zdá se, že tady přirovnání k ideologiím masových vrahů přesně sedí. Tím absurdnější je, že někdo s tak nelidským názorem na počaté dítě se může stát ministrem zdravotnictví v civilizované Evropě 20. století!“

★

Dr. Radim Uzel, propagátor potratů, pornografie, bývalý předseda erotické iniciativy, nynější předseda tzv. Společnosti pro plánované rodičovství:

Prohlásil o Deklaraci, že jde o „mezinárodní spiknutí proti reprodukčním právům“. Samozřejmě, že

„reprodukčním právem“ podle jeho zvráceného uvažování je právě potrat. A nechyběly ani výroky kdy vyhlásovatelé Deklarace byli nazváni katolickými tmáři a lháři, a kde potrat byl vydáván za jedině správný způsob „plánování rodičovství“. (Že by kdysi komunistické výroky byly čistě náhodné?)

★

Jan Kasal, předseda KDU-ČSL:

„Deklarace práv počatého dítěte mě velice potěšila. Vážím si úsilí o záchranu nenarozených životů a věřím, že společnými silami se podaří dosáhnout přijatelného stavu jak ve výchově mladé generace, tak při osvětové práci na veřejnosti a v úsilí o lepší sociální podmínky pro nastávající matky.“

★

Doc. MUDr. Petr Hach, CSc.:

„Pro mne jako biologa není možné souhlasit s tím, že by oplozené vajíčko nemělo lidské rysy, nebo nebylo možné je chápat jako lidské individuum, protože má, jak jsem uvedl, od okamžiku oplození všechny charakteristiky dospělého jedince.“

Pro život nenarozených se nejvíce zasazuje mezinárodní společnost „Hnutí Pro život“, která u nás má své sídlo v Praze 5, Hlubočepská 85/64. Z informačního tisku tohoto občanského hnutí byly převzaty i všechny výše uvedené citace.

zpracoval: js

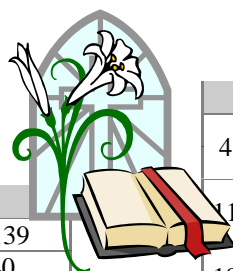
PROGRAM AKCÍ NA FAŘE V DOLNÍ ČERMNÉ

(Pokud není jinak uvedeno, akce probíhá jednou týdně ve společenské místnosti)

Den	Čas	Akce	Pro koho	Vede
PONDĚLÍ	15.15 - 16.00 h.	Náboženství	studenty osmiletého gymnázia	sestra Ludmila
	16.45 - 17.45 h.	zkouška zpěvu	děti	MUDr. Zdeňka Novotná
	19.15 - 20.00 h.	Náboženství	středoškoláky	Otec Pavel
ÚTERÝ				
STŘEDA	15.30 - 17.00 h. bývalá stodola	stolní tenis	libovolně po domluvě	Petr Dvořák
	18.00 - 19.00 h.	němčina - začát.	kurs	paní Marie Pecháčková
	19.00 - 20.00 h.	angličtina - začát.	kurs	paní Marie Pecháčková
ČTVRTEK	15.30 - 17.30 h.	schůzka	skauty - vlčata	Zdeněk Macháček
	18.30 - 19.30 h.	němčina - pokroč.	kurs	paní Marie Pecháčková
PÁTEK	16.00 - 17.00 h.	farní knihovna	pro veřejnost	Anička Motlová Ing. Jitka Macháčková
	16.45 - 17.45 h.	zkouška zpěvu	mládež	Pavel Mareš
	19.00 - 21.00 h. jen v zimní době na faře	zkouška zpěvu v létě ve farním kostele	chrámový sbor	pan Jan Hampl
	19.15 h. (1/14 dní)	setkání	mládež	
SOBOTA	9.00 - 10.00 h. (1/14 dní)	schůzka	ministranty	Otec Pavel
	15.00 - 16.30 h. (1/14 dní)	hry a povídání	děti z Dětského domova v Dolní Čermné	Anička Motlová Iveta Režná
NEDĚLE	8.30 - 10.30 h.	nedělní posezení	muže	

SLUŽBA LEKTORSKÁ

Únor 2001				
4.2.	Ne	5. neděle v mezidobí	7.30 10.30	p. Hrdinová 139 Kubíčkoví 140
11.2.	Ne	6. neděle v mezidobí	7.30 10.30	Marešovi 408 p. Hampl 144
18.2.	Ne	7. neděle v mezidobí	7.30 10.30	Jurenkovi 160 p. Pecháčková 310
25.2.	Ne	8. neděle v mezidobí	7.30 10.30	Nastoupilovi 109 Kužílkovi 202 HČ

Březen 2001				
4.3.	Ne	1. neděle postní	7.30 10.30	Vávrovi 270 Marešovi 271
11.3.	Ne	2. neděle postní	7.30 10.30	Marešovi 271 Marešovi 271
18.3.	Ne	3. neděle postní	7.30 10.30	Moravcovi 267 Pecháčkoví 53
25.3.	Ne	4. neděle postní	7.30 10.30	Plhákovi 277 Nastoupilovi 272
26.3.	Po	Zvěstování Páně	18.00	p. Holečková 281

KULTURNÍ KALENDÁŘ

So 3. 2. – 20.00 hod.	Charitní ples v Orlovně v Letohradě na Orlici
So 10. 2. – 20.00 hod.	Hasičský ples v Orlovně v Dolní Čermné
Ne 11. 2. – 16.30 hod.	Beseda s výstavou fotografií – Putování Nepálem – Miroslav Hermann Kulturním a informačním centru č.p. 30 v Jablonném nad Orlicí, výstava fotografií potrvá do 16. 2 2001
Út 13.2. – 19.30 hod.	GRÓNSKO A SEVERNÍ PÓL – cestopisná reportáž známého českého cestovatele a horolezce Miroslava Jakeše - sál lanškrounského zámku
Ne 18. 2. – 17.00 hod.	Vernisáž výstavy - keramické plastiky – Jana Zamazalová, užitá keramika – Marek Zamazal Kulturním a informačním centru č.p. 30 v Jablonném nad Orlicí, výstava potrvá do 13. 3 2001
Út 20.2. – 19.30 hod.	Koncert mladých umělců - H. Medlová, J. Pospíšil a J. Pěchočová - sál lanškrounského zámku
Ne 25.2. – 14.00 hod.	Divadlo Trakař Praha: JAK SE HONZA NAUČIL BÁT – divadelní představení pro malé diváky Sál lanškrounského zámku
Út 27.2. – 15.00 hod.	„Masopust držíme, nic se nevadíme pospolu, proč bychom se hádali, když jsme se tak shledali poznovu?“ – masopustní rej – průvod městem - Nádvoří lanškrounského zámku

JAK ATEISTA K VÍŘE PŘIŠEL...

Již potřetí otevíráte spolu se mnou pomyslnou knihu vzpomínek. Dnes se s vámi o svůj životní příběh podělí **paní Vlasta Blažková**.

První doteky víry

Narodila jsem se v typicky ateistické rodině, a vyrůstala téměř do „bojových podmínek“. Otec byl vojákem z povolání, matka zaměstnankyní armády. To, že jsem byla pokřtěna je zásluha především mé babičky. I přes to, že věděla, jak je naše rodina režimu „na očích“, dál tajně chodila do kostela. Její snahy o mou křesťanskou výchovu však skončily zapomenuty, zbyla snad jen vzpomínka na „andělíčku můj strážníčku“ večer na posteli.

Rovnýmá nohama mezi křesťany

Dětství uplynulo a byla ze mne holka na vdávání. Můj manžel pocházel z věřící rodiny, která si přála sňatek v kostele. Nic jsem nenamítala. Vždyť to byl můj dívčí sen. Ne snad kvůli Bohu, spíš se mi líbila atmosféra a prostředí. Vzhledem k podmínkám, do kterých jsem se přivdala a snad i z upřímné snahy, jsem začala pravidelně chodit do kostela. Přišly děti – dali jsme je pokřtít a snažili se je ve víře vychovávat. Vypadá to idylicky, ale opravdu jen vypadá. V ničem, co jsem slyšela, jsem se nevyznala, vše mi připadalo nepochopitelné a zmatené. Celých deset let jsem se takto poctivě snažila – a bezvýsledně. Kromě svatebního obřadu jsem už nikdy víc nepřijímala. Nic to pro mne neznamenal a zároveň jsem měla pocit, že vzhledem k výše popsanému vnímání katolické víry a liturgie bohoslužby, bych Boha svatým přijímáním urážela.

Dvojitý rozchod

Po pěti letech manželství se začaly stále častěji projevovat manželovy negativní povahové rysy. Přestal chodit do kostela a jeho životní dráha se naklonila prudce „z kopce“. Z domova se pomalu stával „očistec“. V návštěvách bohoslužeb jsem přese vše vytrvala, ale abych byla upřímná – byl to spíš jakýsi druh protestu proti rodině, která se mne nikdy nezastala, a svým způsobem i proti režimu, který jsme odsuzovala. Situace se však stále zhoršovala, až mé snahy „být stále silná“ skončily psychickým kolapsem. Nechci zde rozebírat své zdravotní problémy, ale věřte, nebyly opravdu malé. Po několika „náhlých selháních“ a především v zájmu zachování zdraví fyzického i psychického mých dcer, jsem se jednoho dne rozhodla k okamžitému odchodu. Jen velmi těžko se mi vzpomíná na to, co následovalo. Nechutné tahanice o děti, strach, zoufalství a výhrůžky na každém kroku. Nakonec zůstala mladší dcera nedobrovolně u otce v podmínkách, o kterých je lépe se nezmiňovat. Byla jsem zoufale sama až do chvíle, kdy se objevil na scéně můj nynější manžel. Pro mne byl tehdy „rytířem z pohádky“. Stal se mým ochráncem a pomocníkem. Neměla jsem však šanci získat ztracený klid a rovnováhu. Život začal splétat další uzel. Maminka smrtelně onemocněla a já zjistila, že čekám další dítě. A to byl rozhodující moment. Křesťanský Bůh mne nemá rád, takového Boha nepotřebuji. Znamenalo to jediné – totální rozchod s katolicismem. Tenkrát jsem si myslela, že navždy.

Hledání

Říkala jsem si, že Bůh pro mne nic neznamená, že mi tedy nemůže chybět. Byl to snad můj největší omyl. Hlad po Bohu byl stále větší. A tak přišlo dlouhé a složité období hledání toho „pravého“ Boha. Ze sekt jsem měla odjakživa strach, těm jsem se vyhýbala. Začala jsem studovat buddhismus, zabývat se jógou. Nezávisle se o podobná témata začal zajímat i můj bratr, a tak bylo o čem diskutovat. Za nějaký čas však celý tenhle pracně vystavěný domeček z karet spadl. Zkusila jsem to tedy odjinud. Vytvořila jsem si pro sebe jakousi směsici reinkarnace a katolicismu. Opět to však byl jen jeden domeček určený

k demolici. A tehdy jsem pochopila, že Bůh má se mnou asi jiné plány a proto mi všechny ty lidi a knihy posílá do cesty.

Maminčino obrácení

V té době na tom byla má matka již velmi špatně a potřebovala stálou péči v nemocnici. Dodnes jen velmi těžko chápu její obrácení. Postupně se dopracovala ke své víře, kdesi hluboko pod nánosy komunistických ideí. Začala se denně modlit a denně přijímat svátosti. Netrpělivě čekala na každou návštěvu kněze. Zemřela smířená s Bohem. Tato událost se pro mne stala signálem, že „katolický Bůh“ bude zřejmě ten „pravý“. Opět jsem začala chodit na mše a za vydatné pomoci otce Pekárka i postupně objevovala smysl kázání a liturgického dění.

Očistné slzy

V roce 1993 jsme se na přání manželových rodičů přestěhovali do Dolní Čermné. Jen pro lepší orientaci dodávám, že mé psychické problémy stále přetrvávaly a mladší dcera byla stále u otce. S sebou jsem si přinesla velké očekávání od místního společenství. Snad i díky mým neadekvátním představám jsem musela prožít následné zklamání a deziluzi. Zůstala jsem opět sama. Tentokrát jsem však ve víře vytrvala a po uzavření civilního sňatku, v roce 1994, jsem podruhé v životě našla odvahu požádat kněze o svatou zpověď. Páterem Ptáčkem jsem byla s velkým porozuměním odkázána na bratry dominikány, kteří v té době navštěvovali zdejší farnost. Ve zpovědnici se to ze mne začalo samo hrnout, jako když někdo otevře dlouho zarezlý ventil. Svůj vlastní pláč a vzlykot jsem vnímala pouze z povzdálí, slova kněze téměř vůbec. Vše bylo nové a alarmující. Kněz mne trpělivě vyslechl a nakonec doporučil, abych se posadila v kostele a nechala na sebe své i „boží“ pocity působit. Nevím, jak dlouho jsem tam seděla. Pamatuji se jen na to množství slzí, které s sebou vše odplavily a já si najednou připadala čistá.

Pevné dno

Celých čtrnáct dní po oné zvláštní zpovědi se nic nedělo. Začala jsem nabývat jistotu, že od Boha nemohu opravdu nic čekat, že jsem ho velmi zklamala. Především svým církevním sňatkem a následným rozvodem, jehož hřích na mě ležel jako těžký balvan. A pak se stal „zárak“. Víím, že Bůh přišel. Po deseti letech, ze dne na den, skončily mé psychické problémy, už žádné kolapsové stavy, ustaly i ostatní zdravotní problémy a já začala v noci klidně spát. „Je to ono kýžené rozřešení, po kterém jsem tolik volala?“, ptala jsem se sama sebe. A zatímco jsem čekala na nějakou odpověď, stále jsem jezdila na poutě a prosila za jediné – aby se k nám domů vrátila i dcera Hanka a my byli úplná rodina. Následující události byly spletité, ale vzhledem k mnoha dodnes nedořešeným okolnostem je nemohu zveřejnit. Prostě – situace se jak mávnutím proutku ze dne na den řeší, a Hanka se vrací domů. Všechny bouře posledních let se pomalu uklidnily a dozněly kdesi v dálce. Přes všechny problémy a těžkosti dnes procházím s přesvědčením, že Bůh mne zkouší, jestli to s ním myslím opravdu vážně. A i když i dnes přijdou „zoufalé“ situace, je to jiné zoufání. Ne to do propasti, ale je pod ním cítit dno, od kterého se mohu vždy odrazit.

Na cestu

Chtěla bych, abyste věděli, že jsem vám toto vše nevyprávěla pro vlastní zviditelnění, či pro soucit, ale proto, abyste měli před sebou jeden krásný příběh z Božího plánu. Jeden z důkazů, že Bůh tu s námi stále je a řídí naše kroky, že on jediný ví, co potřebujeme a co je pro nás správné.

Na základě vyprávění zpracovala Mach (Autorizováno)

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA**V únoru oslaví:**

77 let	paní Marie Hrdinová	z Verměřovic
76 let	pan František Křivohlávek	z Dolní Čermné
91 let	paní Anna Vacková	z Dolní Čermné
80 let	paní Soňa Tejklová	z Dolní Čermné
60 let	paní Alžběta Vránová	z Dolní Čermné
76 let	pan Jan Dušek	z Verměřovic
60 let	pan Jaroslav Formánek	z Dolní Čermné
60 let	paní Marie Vacková	z Verměřovic
76 let	paní Marie Bednářová	z Dolní Čermné
70 let	paní Marie Trejtnarová	z Dolní Čermné
70 let	paní Marie Kunertová	z Dolní Čermné
91 let	pan Josef Kubíček	z Dolní Čermné
77 let	paní Růžena Kubíčková	z Dolní Čermné
88 let	paní Ludmila Junková	z Verměřovic

Všem oslavencům srdečně blahopřeji a vyprošuji Boží požehnání a pevné zdraví do dalších let.

Byli pokřtěni a stali se členy Kristovy církve:

v Dolní Čermné	30. 12. 2000	Sára Šebrlová	z Prahy
na Mariánské Hoře	30. 12. 2000	Antonín Pecháček	z Mariánské Hory
v Dolní Čermné	27. 1. 2001	Petr Křivohlávek	z Dolní Čermné

Rodičům pokřtěných dětí rád blahopřeji a vyprošuji všechny potřebné milosti pro křesťanskou výchovu jejich dětí.

Křesťanský jsme se rozloučili:

v Dolní Čermné	5.1. 2001	s panem Josefem Křivohlávkem z Dolní Čermné
v Dolní Čermné	20.1. 2001	s panem Ladislavem Svobodou z Dolní Čermné

Pozůstalým ještě jednou vyslovuji křesťanskou účast na jejich zármutku.

Otec Pavel

V „KRABÍČKOVÉ SBÍRCE“ V NAŠEM KOSTELE SBÍRÁME I KÓDY 859....

V současné době probíhá charitativní akce pro pomoc postiženým spoluobčanům, a sice zajištění elektrických vozíků. Podmínkou je však nasbírat 1 milión kódů z českých výrobků, které začínají čísly 859.... a naši výrobci pak zajistí financování 1 elektrického vozíku. Rozhodl jsem se, že pomohu tuto akci podpořit i u nás v Dolní Čermné. Proto Vás vřídí, vážené sestry a bratři, prosím

o pomoc, která je velice jednoduchá. Z obalů českých výrobků vystříhnete čárkový kód začínající čísly 859....(další čísla nejsou rozhodující). Očistěte je (jsou na mléku, jogurtu, máslu, mouce atd. atd.) vložte do upotřebené obálky a po nashromáždění většího množství **odevzdejte do krabíček**, které jsou umístěny u vchodů do kostela. Kódy je možné také předat na náměstí

v **obchodě u Dvořáků** a nebo přímo mně, Vladimíru Jansovi.

V obchodě u Dvořáků jsme již jednu akci podpořili. Sběr kódů byl velmi úspěšný, neboť jedna invalidní dívka již elektrický vozík obdržela. Smutné však bylo, že někdo hrozně zlý dvakrát zpola naplněnou krabici s kódy odnesl - ukradl, neboť ani na písemnou výzvu o vrácení krabice vůbec nereagoval. Co je možné si myslet o takovém

člověku? Úsudek nechávám na Vás.

Ještě jednou Vás prosím o pomoc při soustředování kódů, která nás nic nestojí, jen zlomek času pro vystřížení kódu. Pak budeme mít dobré vědomí, že jsme pomohli dobré věci pro svého potřebného bližního.

za org. Vl. Jansa č.p. 7

UPEVNŮJTE VZTAHY MEZI SEBOU!

Chtěl bych odpovědět na článek J.M. v Poutníku z 26. listopadu obdobným způsobem.

Vzpomínám, že když se přišlo do farního kostela v Čermné, kam jsme chodili ještě pěšky z Verměřovic, byl zvyk si podat ruce okolo sedícím, i my děti jsme rády toto činily. Pamatuji, že si křesťané platili svoje místo v kostele. Dokazuje to kostelní kniha Verměřovic, kterou vlastním. Jsou zde uvedeny i poplatky na celý rok. Ještě se vrátím do Čermné, kdy po ranní mši svaté nás pozval děda Pírkla na dršťkovou polévku na Rychtu, kde jsme obsadili velký stůl a my děti jsme se na tuto chvíli moc těšily. Důležitá byla vzájemná rozprava mezi námi, tj. mezi strýčky, tetami, bratrance i sestřenicemi.

Jsem rád, že i dnes se děje podobně a bylo by dobré tento zvyk uchovat do budoucích časů. Není to zlehčování pobožnosti, ty přátelské pohovory při kávičce jsou nutné a potěšíme se navzájem.

Proto přijďte mezi nás a něco pěkného nám povzte! Ovšem, při všem našem konání, tedy nejen při těchto setkáních, si musíme být vědomi, že jsme křesťané a snažit se chovat podle toho.

M.K. Verměřovice

VZDĚLÁVÁNÍ

ŘÁDY A KONGREGACE V ČR (23. ČÁST)

Hospitálský řád sv. Jana z Boha - milosrdní bratři (OH)

V roce 1450 založil ve španělské Granadě sv. Jan Ciudad, zvaný sv. Jan z Boha, z lásky k bližním nemocnici. Mnozí laici i duchovní mu nabídli pomoc a spolupráci při ošetřování nemocných a trpících. Teprve po jeho smrti roku 1572 papež Pius V. schvaluje bullou Špitální bratrstvo Jana z Boha a roku 1586 papež Sixtus V. povyšuje bratrstvo na náboženský řád Milosrdných bratří sv. Jana z Boha. Řád přijal řeholi sv. Augustina. Nový řád se rychle šířil do Portugalska, Itálie, Čech, Rakouska, Polska, Maďarska, Německa, Slovinska, Rumunska a do Jižní Ameriky.

Do Čech povolal milosrdné bratry z Itálie kníže Lichtensteinský na své panství do Valtic na jižní Moravě 10. února 1605. Tento konvent se stal základem rakousko-uherské provincie. Dále vznikly konventy v Praze Na Františku, Novém Městě nad Metují, Prostějově, Kuksu, Brně, Letovicích a Vizovicích. V roce 1919 po rozpadu monarchie vznikly samostatné provincie v jednotlivých státech. V roce 1939 vznikly v ČSR dvě provincie Českomoravská a Slovenská. Byly postaveny moderní nemocnice v Brně, Praze, Valticích a v Letovicích. V roce 1940 nástupem nacistů k moci byl řád zrušen. Rovněž nástupem komunistů k moci v roce 1950 byl řád opět zrušen.

Generální představený řádu bydlí v Římě. Domy jsou samostatné a v jednotlivých zemích tvoří provincii v čele s provinčním představeným, který má v ČR sídlo v Brně.

Řád se zaměřuje na zdravotnictví, charitativní činnost, misie i školství. Vrcholem řádového duchovního života je eucharistie a rozjímání. V něm vykonávají bratři svůj hospitálský kněžský úřad: obětování se Otcí, kterému předkládají bolest a naději těch, kterým slouží. Milosrdní bratři jsou většinou laici.

Řád Milosrdných bratří u nás obnovil svou činnost v roce 1990 v Brně, Valticích a Letovicích. Přestože řád vlastnil mnohé nemocnice, které totalitní komunistická moc zestátnila, dosud nebyl řádu vráceny, s výjimkou Vizovic. Řád se podílí na činnosti nadace Podané ruce pro drogově závislé tím, že dal k dispozici svůj dům v Brně.

Řeholní oděv je černé barvy a skládá se z tuniky, přepásané koženým cingulem a škapulířem stejné délky. Se škapulířem souvisí okrouhlá kapuce.

Pro přijetí nových členů je zkušební doba jako kandidátů šest měsíců až jeden rok. Jestliže kandidát splní požadavky, které jsou na něho kladeny, následuje noviciát. Noviciát trvá plně dva roky a je ukončen slibů na jeden rok. Bratr nastupuje do tzv. scholastikátu v délce tří let. Dočasné slibů se po dobu trvání scholastikátu každoročně obnovují. Potom následují časné slibů na tři roky. V tomto šestiletí může bratr získat odborné vzdělání jako ošetřovatel nebo magistr farmacie. Může studovat medicínu s doktorátem, rovněž i teologii. Po uplynutí šesti let může složit slavné slibů. Vedle tří obvyklých slibů skládají bratři slib čtvrtý - péče o nemocné.

Kontaktní adresa:

Řád milosrdných bratří
Vídeňská 7

Brno
639 00

(zpracoval js)

Ú
SMĚVY

PRO DĚTI

AHOJ DĚTI!

Na začátku února vždy slavíme svátek Hromnic. Co to ale znamená? V kostele se světlí svíce - hromničky. To už možná mnozí z vás víte. Ale, co si v tento den připomínáme, jakou událost? Je to Uvedení Páně do chrámu.

Několik týdnů po narození Ježíška se s ním jeho rodiče vydali do Jeruzaléma. Chtěli naplnit ustanovení zákona, který v té době platil. Podle něho měli rodiče přinést dítě do chrámu a zasvětit jej Hospodinu. Dochází tady ke krásnému setkání jednoho muže z Jeruzaléma, kterému bylo předpovězeno, že nezemře, dokud neuvidí malého Ježíška. Tento zbožný stařec Simeon bere v chrámě malého Ježíška do rukou a chválí Pána Boha za to, že se splnilo to, co mu bylo předpovězeno.

Na obrázku je toto setkání starce a malého Děťátka namalováno. A to hned dvakrát. Obě varianty se ale liší v deseti drobnostech. Najdeš všechny rozdíly?

(Otazníček)

Řešení z minulého Poutníka:

Tajenka: *...právě dnes je Štědrý den.*

PRO STARŠÍ:

Kyvadlo

Jeden moudrý a učený člověk měl v pracovně obrovské kyvadlové hodiny, které odbíjely každou celou hodinu sice velice důkladně a slavnostně, ale také velmi nahlas.

„Vám to nevádí?“ zeptal se ho jednou jeho žák.

„Ne,“ odpověděl. „Alespoň se pokaždé musím zamyslet nad tím, co jsem v právě uplynulé hodině dělal.“

(Bruno Ferrero)

A co jsi v právě uplynulé hodině dělal ty?

Tato otázka by nás mohla vést k zamyšlení nad časem, který je nám každému dán. Jak ho dokážu využít?

Možná i právě v těchto dnech, kdy prožíváme první měsíc nového roku, nového století, nového tisíciletí.

Jedna hodina, jak dokáže být krátká, když prožíváme něco příjemného, jsme na výletě s kamarády, hrajeme společně nějaké hry nebo sledujeme pěkný pořad, smějeme se, cítíme se dobře mezi přáteli.

Jak ale úplně stejný časový úsek - jedna hodina - trvá nekonečně dlouho v situacích zcela jiných. Když prožíváme strach ze zkoušení, obavy z něčeho, co je před námi, čekání na vlak, autobus, nebo třeba i na někoho. Když nás zaskočí nemoci, starosti, něco se nám nedaří.

Je to ale pořád stejný čas, který pouze my různě vnímáme. Za každičkou hodinu dne je třeba děkovat. Bez těch těžkých, dlouhých hodin bychom si neuvědomovali všechny šťastné chvílky a možná si jich ani nedovedli vážít a zase naopak...

(EJ)

**Opravdové přátelství je jako světluška –
svítí tím víc, čím větší je kolem tma.**

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

4. neděle v mezidobí
28. ledna 2001
5. týden / 2001

BOHOSLUŽBY V TOMTO TÝDNU:

29 ledna -	pondělí	4. týdne v liturgickém mezidobí 18.00 Dolní Čermná - za Marii a Josefa Holečkovy a dceru Bohuslavu
30. ledna -	úterý	4. týdne v liturgickém mezidobí
31. ledna	středa	sv. Jana Boska, kněze 18.00 Čermná - za Rudolfa a Annu Novákovy a rodinu Morkesovu
1. února	čtvrtek	4. týdne v liturgickém mezidobí 6.45 Dolní Čermná - za Františku a Jana Markovy a syna 18.00 Verměřovice - na poděkování Panně Marii za ochranu
2. února	pátek	Svátek uvedení Páně do chrámu - Hromnice první pátek v měsíci, zasvěcený úctě Nejsvětějšího Srdce Ježíšova 18.00 Dolní Čermná - za Cyrila Vrátu a celou rodinu
3. února	sobota	<i>Na začátku slavení liturgie posvětime svíčky zvané „Hromničky“.</i> sv. Blažeje, biskupa a mučedníka - první sobota v měsíci, zasvěcená úctě Neposkvrněného Srdce Panny Marie 6.45 Dolní Čermná - za živou rodinu <i>Na konci mše svaté bude udílení svatoblažského požehnání - společně i jednotlivě</i> 17.00 Petrovice - za Josefa Majvalda, manželku a rodiče

4. února - neděle - 5. v liturgickém mezidobí

Dolní Čermná -	7.30 h. - za farníky
Verměřovice -	9.00 h. - za Marii Mlynářovou a manžela
Dolní Čermná -	10.30 h. - za Antonína Faltuse

Příležitost ke sv. zpovědi v tomto týdnu budete mít:

ve farním kostele:	středa	od 16.00 - do 17.55 h.
	pátek	od 15.00 - do 17.55 h.
v ostatní dny se zpovídá vždy 30 minut před začátkem každé mše svaté		
ve Verměřovicích:	čtvrtek	od 15.00 - do 17.55 h.

Akce ve farnosti:

akce	den	čas	místo
zkouška zpěvu dětí	pondělí	29.1.	16.45 h. fara Dolní Čermná
mše svatá pro děti	pondělí	29.1.	18.00 h. kostel Dolní Čermná
pravidelná návštěva nemocných a starších farníků před 1. pátkem	čtvrtek	1.2.	dopoledne Dolní Čermná
svěcení svící „Hromniček“	pátek	2.2.	dopoledne Dolní Čermná a Petrovice
svatoblažské požehnání	pátek	2.2.	18.00 h. kostel Dolní Čermná
	sobota	3.2.	6.45 h. kostel Dolní Čermná

Otec Pavel

Z farní knihovny doporučujeme...

Jaroslav Holeček, Marie Vacková: **Osamělá vlčice** (Albatros, Praha 1980)

Jedná se o fotografický příběh vlčice ze slovenských hor. Po té, co smečku vlků zavalila lavina, přežila pouze vlčice Detva. Celý život prožila mezi „lidskou smečkou“, což s sebou přinášelo mnoho veselých i smutných příhod. Fotografie jsou doprovázeny krátkým textem. Knížka je vhodná již pro děti, ale jistě osloví i dospělé.

(Mach)

POUTNÍK, ÚNOR 2001

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: poutnik@post.cz

Uzávěrka příštího čísla je **4. února 2001**, Poutník vyjde **25. února 2001**

Členové red. kroužku: P. Seidl, P. Mareš, J. Mařík, R. Mannl, V. Jansa, E. Jansová, J. Macháčková, Z. Krátký, T. Macháček
Tiskne Tiskárna DOBEL, Dobrovského 556, Lanškroun, ☎ 0467 / 52 31 59. **Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu.**